

43

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 24 lutego 1968 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 6 czerwca 1958 r. o zwalczaniu nadużyć w zakresie wykorzystywania zaświadczeń o czasowej niezdolności do pracy.

1. Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o zmianie i uzupełnieniu przepisów w sprawie nieuzasadnionej absencji w pracy (Dz. U. Nr 3, poz. 12) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 6 czerwca 1958 r. o zwalczaniu nadużyć w zakresie wykorzystywania zaświadczeń o czasowej niezdolności do pracy (Dz. U. z 1958 r. Nr 35, poz. 154, z 1959 r. Nr 27, poz. 170 i z 1968 r. Nr 3, poz. 12) z uwzględnieniem zmian wprowadzonych do ustawy przed ogłoszeniem obwieszczenia i przy zastosowaniu ciągłej numeracji artykułów i ustępów.

2. Jednolity tekst nie obejmuje art. 10 i 11 ustawy z dnia 6 czerwca 1958 r. o zwalczaniu nadużyć w zakresie wykorzy-

stywania zaświadczeń o czasowej niezdolności do pracy (Dz. U. Nr 35, poz. 154) w brzmieniu:

„Art. 10. Traci moc art. 277 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. Nr 51, poz. 396 z późniejszymi zmianami).

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1958 r. z wyjątkiem art. 7 (według numeracji przyjętej w jednolitym tekście ustawy — art. 8), którego termin wejścia w życie ustali rozporządzenie Rady Ministrów.”

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: A. Burski

Załącznik do obwieszczenia Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 24 lutego 1968 r. (poz. 43).

USTAWA

z dnia 6 czerwca 1958 r.

o zwalczaniu nadużyć w zakresie wykorzystywania zaświadczeń o czasowej niezdolności do pracy.

Art. 1. Przepisy niniejszej ustawy stosuje się do wszystkich pracowników zatrudnionych na podstawie umowy o pracę lub mianowania oraz do zakładów pracy wszelkiego rodzaju, w szczególności także do urzędów i instytucji państwowych oraz organizacji społecznych.

Art. 2. 1. Zakłady pracy, organy ubezpieczeń społecznych i właściwe organy administracji prezydium rad narodowych obowiązane są organizować i przeprowadzać systematyczną kontrolę wykorzystywania przez pracowników zwolnień od pracy na podstawie zaświadczeń o czasowej niezdolności do pracy.

2. Kontrolę, o której mowa w ust. 1, mogą przeprowadzać określone w trybie przewidzianym w ust. 3 organizacje społeczne. Przepisy wydane na podstawie art. 10 ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do organizacji społecznych.

3. Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych określi organizacje społeczne uprawnione do przeprowadzania kontroli oraz zasady ich działania w tym zakresie.

Art. 3. 1. Pracownik traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres zwolnienia od pracy objęty zaświadczeniem o czasowej niezdolności do pracy, jeżeli kontrola wykazała, że pracownik nadużył zwolnienia od pracy, wykorzystując je niezgodnie z przeznaczeniem, w szczególności dla uchylenia się od pracy lub dla wykonywania innej pracy zarobkowej.

2. Jeżeli pracownik pozbawiony zasiłku chorobowego w myśl ust. 1 zostanie ponownie w ciągu roku pozbawiony zasiłku chorobowego, wówczas niezależnie od zastosowania

przepisu ust. 1 traci on prawo do zasiłku za pierwsze trzy dni każdej następnej niezdolności do pracy w ciągu roku od ostatniego pozbawienia zasiłku, z wyjątkiem niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem w zatrudnieniu.

Art. 4. 1. Pracownika, któremu służy prawo do wynagrodzenia za okres niezdolności do pracy, zakład pracy pozbawia wynagrodzenia za okresy zwolnienia od pracy wskazane w art. 3, jeżeli zachodzą okoliczności przewidziane w tym przepisie. Pracownikowi, który otrzymał wynagrodzenie z góry za okres zwolnienia od pracy, potrąca się to wynagrodzenie przy najbliższej wypłacie.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do pracowników zatrudnionych w nie uspołecznionych zakładach pracy.

Art. 5. 1. Pracownikowi zobowiązanemu według przepisów wydanych na podstawie art. 10 ust. 1 do doręczenia w określonym terminie zakładowi pracy zaświadczenia o czasowej niezdolności do pracy, a który doręczył to zaświadczenie po terminie, obniża się kwotę zasiłku chorobowego lub wynagrodzenia o 25% za okres niezdolności do pracy przypadający do dnia doręczenia zaświadczenia.

2. Rada Ministrów określi przypadki, w których doręczenie zaświadczenia po terminie może być uznane za usprawiedliwione i nie powodujące skutków określonych w ust. 1.

Art. 6. Do pracownika, który wykorzystuje zwolnienie dla uchylenia się od pracy lub dla wykonywania w okresie zwolnienia innej pracy zarobkowej, można stosować sankcje przewidziane w przepisach o stosunku pracy (służbowym) albo w regulaminach pracy za nieusprawiedliwione opuszczenie pracy, z wyjątkiem regulaminowych kar pieniężnych.

Art. 7. 1. Spory z powodu pozbawienia zasiłku chorobowego są rozpoznawane w trybie ustanowionym dla sporów z zakresu ubezpieczeń społecznych.

2. Spory z powodu pozbawienia wynagrodzenia są rozpoznawane w trybie przewidzianym dla sporów ze stosunków pracy.

3. Wszczęcie sporu nie wstrzymuje wykonania decyzji o pozbawieniu zasiłku chorobowego lub wynagrodzenia.

Art. 8. 1. Wprowadza się oddzielne legitymacje ubezpieczeniowe:

- 1) dla pracowników,
- 2) dla ich członków rodziny uprawnionych do świadczeń leczniczych.

2. Wzory legitymacji ubezpieczeniowych, tryb ich wydawania i sposób dokonywania wpisów do legitymacji ubezpieczeniowych ustali instrukcja Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wydana w uzgodnieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej.

3. Zaświadczenie lekarskie o czasowej niezdolności do pracy może otrzymać pracownik tylko po przedłożeniu swojej legitymacji ubezpieczeniowej, w której dokonuje się wpisu, stwierdzającego okres każdej orzeczonej niezdolności do pracy.

Art. 9. 1. W państwowych i spółdzielczych zakładach pracy działających na zasadach rozrachunku gospodarczego zasiłki chorobowe wypłacane są z przeznaczonych na ten cel

funduszy ubezpieczenia społecznego w granicach kredytów ustalonych dla każdego z tych zakładów pracy lub przedsiębiorstw.

2. Wydatki na zasiłki chorobowe przekraczające kredyt z funduszy ubezpieczenia społecznego pokrywa zakład pracy z funduszu plac. Wydatki na zasiłki chorobowe dla osób, które z powodu gruźlicy są niezdolne do pracy przez okres przekraczający 6 miesięcy, pokrywane są z funduszy ubezpieczenia społecznego bez ograniczeń.

3. Nie wykorzystane z funduszy ubezpieczenia społecznego kredyty na wypłatę zasiłków chorobowych przeznaczone będą na cele podnoszenia zdrowotności.

4. Przepisy ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do zakładów pracy zatrudniających poniżej 50 pracowników.

5. Rada Ministrów może ustalić zasady i warunki zmniejszenia wynagrodzenia kierownikom zakładów pracy i pracownikom odpowiedzialnym za dyscyplinę pracy w razie nieuzasadnionego przekroczenia ustalonych kredytów na wypłatę zasiłków chorobowych.

Art. 10. 1. Rada Ministrów wyda w drodze rozporządzenia szczegółowe przepisy niezbędne dla wykonania niniejszej ustawy.

2. Przepisy przewidziane w ust. 1 określą w szczególności uprawnienia organów i osób przeprowadzających kontrolę.

3. Rada Ministrów określi organy właściwe do przeprowadzania kontroli orzecznictwa lekarskiego.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa 34, ul. Powsińska 69/71 — skrytka pocztowa nr 3) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Oplata za prenumeratę Dziennika Ustaw wynosi: rocznie 75,— zł, półrocznie 45,— zł.

Oplata za prenumeratę załącznika do Dziennika Ustaw wynosi: rocznie 45,— zł, półrocznie 27,— zł.

Prenumeratę można zgłaszać tylko na okres roczny (od I.I) lub na okres półroczny (od I.I do I.VII). Oplata powinna być uiszczona co najmniej na miesiąc przed okresem prenumeraty, a więc za okres roczny lub za I półrocze — do dnia 30 listopada, za II półrocze — do dnia 31 maja. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem. Oplata za prenumeratę powinna być dokonana przelewem lub trzyodcinkowym przekazem pocztowym na konto Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów w Narodowym Banku Polskim, IV Oddział Miejski, Warszawa, nr 1528-91-903, cz. 05, dz. 40, § 52. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp.), powiat, ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej oraz ilość zamawianych egzemplarzy Dziennika Ustaw.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw nabywać można w punktach sprzedaży w Warszawie: Al. I Armii Wojska Polskiego 2/4, „Dom Książki” — Księgarnia Prawno-Ekonomiczna — ul. Nowy Świat 1, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów — al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Kielcach, Koszalinie, Łodzi, Olsztynie, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemysłu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa 34, ul. Powsińska 69/71 (skrytka pocztowa nr 3).

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”. Zakł. nr 1. Warszawa, ul. Tamka 3.